

వెండితెర సాక్షిగా

- జీడిగుంట రామచంద్రమూర్తి

తల్లీ కూతుళ్ళకు ఒక్కడే హీరో!

"రాకన్ మానవు హాని వృద్ధులు మహారణ్యంబులో దాగినన్" అన్నారు.

వయస్సు మహా చెడ్డది. మనిషికుండే బద్ధకం వయసుకి చచ్చినా వుండదు. అది మనిషి ఒంటిమీదకు ఏరోజు కారోజు వచ్చి పడుతూనే వుంటుంది. మహత్తరమైన మందులు తింటున్నా, మహారణ్యంలో దాక్కున్నా వచ్చే వయసును ఆపటం మనిషికి ప్రాణం ఇచ్చిన ఆ బ్రహ్మ తరంకూడా కాదు. వయసుని సాధారణంగా మనం 'ఏళ్ళ'లో కొలుస్తూంటాం. ప్రతి ఏడూ పుట్టినరోజు వేడుకలు జరుపుకుంటూంటాం. ఎంతలేని వారైనా ఆ 'పుట్టినరోజు'న పొద్దున్నే తలంటు పోసుకుని, గుళ్ళోకెళ్ళి తమ ఇష్టదైవాన్ని పూజిస్తారు.

ఉన్నవారైతే, భారీ ఎత్తున 'బర్తడే'లు జరుపుకుంటూ వచ్చే వయసుని హుందాగా ఆహ్వానిస్తారు. ముఖ్యంగా 'సినీతారల' పుట్టినరోజులొస్తే సందడే సందడి. వాళ్ళు ఆ రోజున ఇంట్లో తమ కుటుంబ సభ్యుల మధ్య లేకపోయినా ఫరవాలేదు. ఎక్కడుంటే అక్కడే సందడి. ఒకవేళ తమ పుట్టిన రోజు 'ఆరోజునే' అన్న విషయం వాళ్ళకు గుర్తులేకపోయినా దర్శకులో నిర్మాతలో గుర్తుచేస్తారు. సెట్టులోనే వాళ్ళ చేత 'కేకు' కోయిస్తారు. మెడలో పూలమాలలు అలంకరిస్తారు. సినీమా ప్రతికలవారు ఫోటోలు తీసి ప్రచురిస్తారు. ఇంత హడావిడి జరిగినా ఆ తారలకు ఎంత వయసు వచ్చిందో ఎవరూ చెప్పరు. మగతారలు కొంతమంది తమ వయసంతో నిర్భయంగా చెప్పుకుంటారు. ఆడ తారామణులు మాత్రం చెప్పరుగాక చెప్పరు. ఒకవేళ చెప్పినా 'పంతొమ్మిది'లోపి చెప్తారు. తమకు వయసు పెరిగిందని కానీ లేక పెళ్ళయిందని కానీ పరిశ్రమలో మనుషులకి తెలిస్తే సినీమా ఛాన్సులు తగ్గిపోతాయని భయం.

ఓ తారామణి ఆ మధ్య ఓ హీరోని ప్రేమించింది. పెళ్ళి చేసుకోబోతున్నట్టు కూడా ప్రకటించింది. అయితే ఆ ప్రకటన వెలువడిన నాలుగేళ్ళదాకా పెళ్ళి జరగలేదు. ఈలోగా దాదాపు ఇద్దరూ కలిసే వుండేవారు. ఎక్కడకు వెళ్ళినా కలిసే వెళ్ళేవారు. 'హోటల్ రూమ్'లో కూడా కలిసే వుండేవారు. అయినా వాళ్ళిద్దరిమీదా ఎవరికీ అనుమానం రాలేదు పాపం. నిందలు వేసే ధైర్యం కూడా ఎవరికీ లేకపోయింది. కారణం 'వాళ్ళిద్దరూ కాబోయే 'భార్యాభర్తలు' కనుక. ఏతావతా చెప్పాచ్చేదేమిటంటే హీరోయిన్లు వయసు విషయంలోనూ, 'ప్రేమాపెళ్ళిళ్ళ' విషయంలోనూ చాలా జాగ్రత్తగా వుంటారు. కావాలంటే ఎవరైనా హీరోయిన్ తారసపడినప్పుడు ఇంటర్వ్యూ చేసి చూడండి.

"మేడమ్ మీరు ఎవరినైనా ప్రేమించారా?" అని అడిగితే

"ప్రేమా? ఏమో మా అమ్మనీ, చెల్లెల్ని తప్ప నేనెవర్ని ప్రేమించినట్టు గుర్తులేదు. అంత తీరుబడి కూడా నాకుండదు. అమ్మనీ చెల్లెల్ని ఎందుకు ప్రేమిస్తున్నానంటే వాళ్ళిద్దరే నాతోకూడా ఎప్పుడూ షూటింగ్ లకొచ్చి వెంట వుంటారు కాబట్టి" అని చెప్పింది.

"మీరు పెళ్ళెప్పుడు చేసుకుంటారు?" అని ప్రశ్నిస్తే

"అప్పుడేనా? ఇంకా నాకు పద్దెనిమిదే కదండీ. అయినా ఆ విషయం నేనెప్పుడూ ఆలోచించను. మా పెద్దవాళ్ళిష్టం" అంటుంది.

ఆ పెద్దవాళ్ళు అమ్మాయి పెళ్ళి చేయాలని ఎలాగా ఆలోచించారు. బంగారు బాతుని ఎవరు వదులుకుంటారు చెప్పండి. అమ్మాయి హీరోయిన్ గా లక్షలు తెచ్చిపోస్తూంటే ఆ 'నిధి'ని వదులుకుని పెళ్ళిచేసి అతారింటికి పంపితే ఇంకేముంది? అందుకే వాళ్ళు అమ్మాయి పెళ్ళిచెయ్యరు. అమ్మాయేమో తన వయసు చెప్పదు. చివరకు సినీమాల్లో అవకాశాలు తగ్గిపోయాక తలలో ఒకటి రెండు వెంట్రుకలు తెల్లబడ్డాక "ఈ సినీమా జీవితంలో విసుగెత్తిపోయాను. నా వాళ్ళ మధ్య గడిపే అవకాశం లేకుండా పోతోంది. అందుకే పెళ్ళిచేసుకుని ఆదర్శ గృహిణిగా భర్తను సుఖపెడుతూ పిల్లల్ని క్రమశిక్షణతో పెంచి పెద్ద చేయాలనుకుంటున్నాను" అని ఫత్రికల వారికి చెబుతుంది.

మళ్ళీ కొంతకాలం పోయాక తమ పిల్లలు కూడా సినీమాల్లో వేస్తే చూసి సంతోషించాలనుకునే మనస్తత్వం చాలామంది తారల్లో ముఖ్యంగా 'హీరోయిన్స్'లో వుంటుంది. ఈ 'వయసు' ప్రాబ్లం హీరోయిన్స్ కే తప్ప హీరోలకు అంతగా వుండదు. 'హీరోయిన్'కి పెళ్ళయితే ఇక అవకాశాలు తగ్గిపోవచ్చు. ఇవాళ హీరోగా వెండితెరమీద వెలిగిన నటుడు మరో ఇరవై ఏళ్ళు హీరోగానే ఎన్నో చిత్రాలు చేయచ్చు. కానీ హీరోయిన్ విషయం అలాకాదు. ఏ హీరోయిన్ కూడా అంతకాలం అదే హోదాలో కొనసాగలేదు.

ఇరవై ఏళ్ళక్రితం ఓ 'హీరో' సరసన 'హీరోయిన్'గా నటించిన తారామణి 'కూతురు' ఇటీవల అదే హీరో సరసన 'హీరోయిన్'గా నటించింది. అలాంటి సందర్భంలో ఆ 'తల్లి' ఆలోచనలు ఎలా వుంటాయి?

ఈ ప్రశ్న నేను చాలాసార్లు వేసుకున్నాను. జవాబుగా ఓ కథ రాశాను.

ఆ కథేమిటంటే -

అనగనగా ఓ అందమైన అమ్మాయి. పేరు కళ్యాణి తెనాలి దగ్గర ఓ పల్లెటూళ్ళో తనదంటూ చెప్పుకునేటందుకు శిథిలావస్థలో వున్న ఓ పెంకుటిల్లుండేది ఆమెకు. ఆ ఇంట్లో విరిగిపోయిన నులకమంచం మీద పక్షవాతంతో పడిపోయిన కన్నతల్లి వుండేది. ఆవిడప్రాణాలు నిలబెట్టవలసిన బాధ్యత కూడా కళ్యాణికే వుండేది. అప్పట్లో కళ్యాణికి ఇరవై ఏళ్ళ వయసుండేది. అపురూపమైన రూపలావణ్యాలు లేకపోయినా ఆమె ప్రమేయం లేకుండా వచ్చిపడిన వయసు ఆ వయసు తెచ్చిపెట్టిన అందాలూ ఆమెకెంతో ఆకర్షణనిచ్చేవి. ఆ ఆకర్షణే అనుకోకుండా ఆమెను రంగస్థల నటిగా తీర్చిదిద్దింది. ఆమె జీవనోపాధికి ఆలంబనమైంది. ఆదా చేసుకునేటందుకు చాలినంత ఆదాయం రాకపోయినా, సాదాగా బ్రతకటానికి ఆకలి తీర్చుకోటానికి సరిపోయేది. అభినందన పరంపరలూ కరతాళధ్వనులూ ఉత్తమ నటి సత్కారాలూ ఇవన్నీ ఆమెలో క్రమేపీ కొత్త ఆశలు చిగురింపచేశాయి.

ఎవరో అన్నట్టు 'ఆశ' అనేది మోహవేశమే కావచ్చు. కానీ జీవితం అవతలి తీరం చేరేవరకూ అది మనల్ని వెంట తీసుకు వెడుతూనే వుంటుంది. ఆ ఆశే 'కళ్యాణి'ని రెచ్చగొట్టింది. మేకప్ రూంలో నిలువుటద్దం ముందు కూర్చుని ముఖానికి రంగు వేసుకుంటున్నప్పుడల్లా - "నేను సినీమాల్లో ఎందుకు నటించకూడదూ?" అనే ప్రశ్న ఆమె మనసులో తల ఎత్తి కళ్ళలో కదలాడేది.

చివరకు ఆ రోజు రానే వచ్చింది. అదృష్టం తలుపు తట్టింది.

బెజవాడలో జరుగుతున్న నాటకపోటీల్లో బహుమతులివ్వటానికి ప్రత్యేక అతిథిగా వచ్చిన ఓ దర్శక నిర్మాత స్టేజిమీద కళ్యాణి పాత్రపోషణ చూశాడు. నిండు మనసుతో ఆశీర్వదించాడు. "త్యరలో మేం తీయబోతున్న పిక్చర్ లో ఈమెను 'హీరోయిన్ గా బుక్ చేసుకుంటున్నాం' అని అప్పుడే సభాముఖంగా ఆయన ప్రకటించాడు. ప్రేక్షకులు కరతాళధ్వనులు చేశారు. ఆ దర్శక నిర్మాత ఆమె అడ్డం తీసుకుని వెళ్ళిపోయాడు. తర్వాత ఆర్నెళ్లకు ఆమెకు టెలిగ్రాం వచ్చింది. రెక్కలు కట్టుకుని మద్రాసు వెళ్ళివారింది కళ్యాణి. అక్కడ ఆమెకోసం 'హీరోయిన్' వేషం రెడిగా వుంది.

"మొత్తం ఇరవైవేలు పారితోషికం అయిదువేలు అడ్వాన్సు" చెప్పాడు దర్శకనిర్మాత ఆమెకు ఆనందంలో నోటమాటరాలేదు.

"పిక్చర్ లో హీరో ఎవరో తెలుసా?" అడిగాడాయన. తెలీదన్నట్టు చూసింది. 'కుమార్' ఆయనే చెప్పాడు. ఒక్కసారిగా ఎగిరి గంతేయాలనిపించింది కళ్యాణికి.

అప్పటికే సుమారు పదిహేను సంవత్సరాలనుంచీ సినిమాల్లో నటిస్తూ చలన చిత్ర పరిశ్రమలో సుస్థిరమైన స్థానాన్ని సంపాదించుకున్నాడు కుమార్. అతను నటించిన సినిమాకి గ్యారంటీ వుంటుందని పరిశ్రమలో అందరికీ ఓ నమ్మకం. అతను 'డేట్స్' ఇచ్చినప్పుడే సినిమా తీయచ్చుననుకుంటూ ప్రతిరోజూ అతని ఇంటిముందు ఎంతోమంది ప్రాడ్యూసర్లు కాపలా కాస్తుంటారు. కుమార్ నటించిన సినిమాల్ని చూడకుండా వదిలి పెట్టేది కాదు కళ్యాణి ఒక్కమాటగా చెప్పాలంటే కుమార్ తన అభిమాన హీరో. అలాంటి హీరో పక్కన తాను హీరోయిన్ గా నటించబోతోంది.

"మీరంటే నాకు చాలా ఇష్టం. ఇవాళ మీ పక్కన నటించటం నిజంగా నా అదృష్టం. ఆసలు ఇది కలా నిజమా అనిపిస్తోంది" మొట్టమొదటిసారిగా స్టూడియోలో కుమార్ ని కలుసుకున్నప్పుడు 'మైమరుపు' తో చెప్పింది కళ్యాణి. కుమార్ సుకుమారంగా ఓ అరనవ్వు నవ్వాడు. ఆ నవ్వు ఆమెను పులకింపచేసింది. రానురాను ఆ నవ్వుకోసం అతన్ని మరింతగా ఆరాధించటం ప్రారంభించింది. ఆ సినిమా షూటింగ్ జరుగుతున్న రోజుల్లోనే కళ్యాణి తల్లి మరణించింది. అప్పుడు కుమార్ ఆమెకు కొండంత ధైర్యం చెప్పాడు. షూటింగ్ లేని రోజుల్లో ఆమెను పికాప్ చేసి, ఇతర చిత్రాల ప్రివ్యాలకూ తన వెంట తీసుకువెళ్ళేవాడు. అంతటి పేరు ప్రఖ్యాతులున్న హీరో తనను అంతగా అభిమానించి చేరదీస్తున్నందుకు కళ్యాణి పొంగిపోయేది.

ఒక్కపాట మినహా ఆ చిత్రం తాలూకు షూటింగ్ పూర్తయింది. పాట పికప్ చేయటం కోసం వాళ్ళిద్దరీ కొడైకెనాల్ తీసుకెళ్ళారు. అక్కడ మొదటిరోజు షూటింగ్ అయిపోయింది. గెస్ట్ హౌస్ లో ఎవరి రూమ్ కి వాళ్ళు వెళ్ళిపోయారు. రాత్రి తొమ్మిదిగంటలవేళ కళ్యాణి గదిలో వున్న ఫోను రింగైంది.

"హలో" అంది రిసీవరెత్తి.

"హలో ఏం చేస్తున్నావ్ భోజనం అయిందా?" అది కుమార్ గొంతు.

"లేదండి ఇప్పుడే స్నానం చేశాను."

"అయితే డిన్నర్ కి నాకు కంపెనీ ఇవ్వకూడదూ?" "..."

"నీకు అభ్యంతరం వుంటే వద్దు. నువ్వంటే నాకెందుకో చాలా అభిమానం. అందుకే చనువు తీసుకుని అడిగాను" చెప్పాడు కుమార్.

"వస్తాను సార్" చెప్పిందామె. మరో అయిదునిమిషాల్లో కళ్యాణి, కుమార్ రూమ్ లో అడుగు పెట్టింది. ఫారెన్ సెంటువాసనేదో గుప్పుమంది.

"వెల్ కం కళ్యాణి" అంటూ స్వాగతం పలికాడు కుమార్. అతనికెదురుగా వున్న సోఫాలో కూర్చుందామె. పక్కనే టీపాయ్ మీద విస్కీ బాటిలూ గ్లాసులూ వున్నాయి.

"అడగ్గానే వచ్చినందుకు థాంక్స్" అన్నాడు గ్లాసుల్లో విస్కీపోస్తూ మీరు అడిగితే రాకుండా వుండగలనా! నేను మీ ఫాన్ ని" చిరునవ్వుతో బదులు చెప్పింది కళ్యాణి.

"వండ్రుల్ నేనెప్పుడు గమనించలేదు" విస్కీగ్లాసులో ఐస్ వాటర్ పోస్తూ అన్నాడు కుమార్.

"ఏమిటి? " అర్థంకాలేదామెకు.

"అదే నువ్ నవ్వుతే నీ బుగ్గలు సొట్టలు పడటం నేనెప్పుడు అంత నిశితంగా గమనించలేదు"

కళ్యాణి సిగ్గుపడింది.

"నువ్వు మంచి 'టైం'లో వచ్చావ్ ఇండస్ట్రీకి. ఇప్పుడసలు హీరోయిన్స్ కి ఎంత కొరతగా వుందో తెలుసా? టాప్ హీరోయిన్స్ గా ఇంతకాలం ఏలినవాళ్ళు ముసలివాళ్ళైపోయారు. కొత్తవాళ్ళకి గ్లామరుంటే ఎక్స్ పెషన్స్ వుండటంలేదు. ఇప్పుడు ఈ పిక్చర్ హిట్టయితే నిన్నింక ఎవరూ పట్టుకోలేరు" గ్లాసు అందిస్తూ చెప్పాడు కుమార్. అతని మాటలే ఆమెకు ఎంతో మత్తిచ్చాయి.

"నేనెప్పుడూ తీసుకోలేదు" ఇబ్బందిగా చూసింది.

"ఫరవాలేదు. జస్ట్ వన్ పెగ్. ఎపిటైజర్. బాగా ఆకలి పుడుతుంది, కమాన్" బలవంతంగా చేతికి అందించాడు. కాదనలేకపోయింది. తన అభిమాన నటుడితో కలిసి అలా 'డింక్' చేయటం అదో అనుభూతిగా అనిపించింది ఆమెకు.

"నేను చాలామంది హీరోయిన్స్ తో చేశాను. కానీ ఎవరూ నన్నింతగా 'ఎట్రాక్ట్' చేయలేదు. నీ కళ్ళల్లో ఏదో మేగ్నటిక్ పవరుంది" ఆమె పక్కనే కూర్చుంటూ అన్నాడు కుమార్. అతని మాటలూ ప్రవర్తనా కొంచెం కొత్తగా వున్నా ఏమీ చేయలేని విచిత్ర పరిస్థితిలో వుండిపోయింది కళ్యాణి. "ఫీర్స్" అన్నాడు తన గ్లాసును ఆమె గ్లాసుకి తాకిస్తూ. "ఫర్ యువర్ గ్రాండ్ సక్సెస్" అంటూ గ్లాసులో మందు సిప్ చేశాడు.

ఆమె కూడా కొంచెం తాగింది. "నువ్వెప్పుడైనా ఎవరినైనా ప్రేమించావా?" అడిగాడు కుమార్ రెండు క్షణాల నిశ్శబ్దం తర్వాత.

"ఉహూ" తల అడ్డంగా వూపింది.

"పోని నిన్ను ఎవరైనా ప్రేమించారా?" అతని వైపు అదోలా చూసింది కళ్యాణి.

"అంటే అయిమీన్ సినీమాల్లోకి రాకముందు నువ్వు నాటకాల్లో వేసేదానివని ప్రాడ్యూసరుగారు చెప్పారు. ఆ రోజుల్లో ఎప్పుడైనా" అంటూ ఏదో అడగబోయి ఆగిపోయాడు.

క్షణం సేపు ఏదో గుర్తుచేసుకుంటున్నదానిలా కళ్ళు మూసుకుంది కళ్యాణి. తర్వాత చెప్పింది. "ఓసారి ఓ నాటకం రిహార్సల్స్ లో డైరెక్టర్ తాగొచ్చి గొడవచేశాడు వాణ్ణి లెంపకాయకొట్టి ఇంటికి వెళ్ళిపోయాను. మళ్ళీ ఆ నాటకంలో చేయలేదు"

"అయితే ఇప్పుడు నన్నూ కొడతావా?" కొంటగా చూస్తూ అడిగాడు కుమార్.

"అంటే?"

"నువ్వు నవ్వినప్పుడు నీ బుగ్గలమీద ఎక్కడైతే సాట్టలు పడతాయో సరిగ్గా అక్కడ ముద్దుపెట్టుకోబోతున్నాను" అన్నాడు గ్లాసు టీపాయ్ మీద పెట్టి కళ్యాణి తెల్లబోయి చూసింది కుమార్ వైపు. ఏదో చెప్పాలనుకుంది. కానీ ఆమెకు ఆ అవకాశం ఇవ్వకుండా తన మాట నిలబెట్టుకున్నాడు కుమార్ తన రెండు చేతుల్లో ఆమె ముఖాన్ని పట్టుకుని వణికిపోతున్న ఆమె పెదవుల్ని గాఢంగా ముద్దుపెట్టుకున్నాడు. కళ్యాణి ఆ హఠాత్సంఘటనకు త్రుళ్ళిపడింది.

"అయామ్ సారీ! నిగ్రహించుకోలేకపోయాను" మళ్ళీ మందు గ్లాసు తీసుకుంటూ అన్నాడతను. కళ్యాణి మాట్లాడలేదు. తలవంచుకుంది.

"నువ్వంటేనాకు చాలా ఇష్టం. ఎంతోమంది అమ్మాయిల్ని చూశాను. ఎంతోమంది పక్కన నటించాను. నా మనసెప్పుడూ చలించలేదు. కానీ నిన్ను చూసిన మొదటిసారే నువ్వంటే నాకెంతో అభిమానం కలిగింది. ఆ అభిమానం ప్రేమగా మారింది. అందుకే ఈ సాహసం చేశాను. నేను చేసిన పని తప్పయితే నన్ను నువ్వనాడెవరో డైరెక్టర్ని లెంపకాయ కొట్టానన్నావ్ చూడు అలా కొట్టేసి వెళ్ళిపోవచ్చు. నేనంటే నీక్కూడా ఆ రకమైన అభిమానం వుంటే నీ చేతిలో వున్న మందుగ్లాసు వెంటనే ఖాళీచేసెయ్" చకచకా మాట్లాడేశాడు కుమార్.

కొన్ని క్షణాలు అలాగే మౌనంగా వుండిపోయిందామె.

"నీకు .. నీకు అభ్యంతరం లేకపోతే నిన్ను నేను పెళ్ళిచేసుకుంటాను" అంతలోనే అన్నాడు కుమార్. ఆ మాట పాశుపతాస్త్రంలా పనిచేసింది. కళ్యాణి అతనివైపు చురుక్కున చూసింది. "ఎస్! నువ్ ఒప్పుకుంటే ఈ క్షణమే పంచభూతాల సాక్షిగా నిన్ను

పెళ్ళిచేసుకుంటాను" అంటూనే జవాబు చెప్పడానికి ఆమెకు అవకాశం ఇవ్వకుండా తన వేలికున్న వుంగరం తీసి ఆమె వేలికి తొడిగేశాడు కుమార్. క్షణం సేపు ఏదో కలల ప్రపంచంలో వున్న అనుభూతి కలిగింది కళ్యాణికి.

"ఏం నేనంటే ఇష్టంలేదా?" ఆమెను దగ్గరకు తీసుకుంటూ అడిగాడు మళ్ళీ.

"ఇష్టమే" అన్నట్టు కళ్ళతోనే బదులు చెప్పిందామె.

"మరి నేను ఇంత మాట్లాడినా నువ్ పెదవి విప్పి ఒకమాట కూడా చెప్పవేమిటి?"

ఏం చెప్పింది? ఉట్టికి సైతం ఎగరలేని తన చేతులకు స్వర్ణమే అంది వస్తోంటే.

పేరు ప్రఖ్యాతలున్న హీరో ఓ అనామకురాలైన తనను పెళ్ళి చేసుకుంటానని ముందుకొస్తే ఆనందంతో ఉక్కిరిబిక్కిరవుతుందే తప్ప పెదవి విప్పి మాట్లాడగలుగుతుందా?

"మీ ఇష్టం. కానీ నన్ను మోసం చేయకండి కష్టమొస్తే చెప్పుకునేందుకు నాకెవరూ లేరు" ఆమె కళ్ళల్లో కన్నీరు మెరిసింది. ఆమెను మరింత దగ్గరకు తీసుకున్నాడు కుమార్. ఆనందంతో పొంగి పోయిందామె. ఆ ఆనందంలో తన సర్వస్వాన్నీ అతనికి అంకితం చేసుకుంది.

రోజులు గడిచిపోయాయి. వారాలు దొర్లిపోయాయి. ఈలోగా ఒకటి రెండుసార్లు కుమార్ దగ్గర పెళ్ళిప్రస్తావన తెచ్చింది కళ్యాణి.

"కొంచెం ఓపిక పట్టు డాల్ఫిన్. ఇప్పుడిప్పుడే నీకు సినీమాల్లో అవకాశాలు వస్తున్నాయి. ఇప్పుడే తొందరపడితే ఇకముందు నీకు ఛాన్సులురావు" చెప్పాడతను."

"ఎందుకని?" అమాయకంగా చూసింది.

"అదంతే హీరోయిన్స్ పెళ్ళిచేసుకుంటే ఇంక బుకింగ్స్ రావు. పైగా వాళ్ళకి బోలెడన్ని ప్రాబ్లమ్స్. పిల్లలు పుట్టుకొస్తారు. ఛామ్ తగ్గిపోతుంది. కొంతమందైతే లావెక్కిపోతారు" కళ్యాణికి ఆ మాటల్లో నూటికి నూరుపాళ్ళూ నిజం ధ్వనించింది. ఆ తర్వాత ఒకరిద్దరు దర్శకులకు కళ్యాణిని రికమెండ్ చేసి వేషాలు ఇప్పించాడు కుమార్.

పెళ్ళి విషయంలో తొందరపడవద్దని కుమార్ చెప్పన్నా కళ్యాణి తొందరపడక తప్పలేదు. ఒకరోజు తాను తల్లికాబోతోందన్న నిజం తెలుసుకున్న రోజు కుమార్ని ఆత్రంగా కలుసుకుంది కళ్యాణి. విషయం చెప్పింది. పత్రికలవాళ్ళని పిలిచి, తనను పెళ్ళిచేసుకున్నట్టుగా ప్రకటన ఇవ్వమని కోరింది. "నీతో పెళ్ళి నాకిష్టంలేదు" అతి మాములు సినీమా డైలాగ్ చెప్పిన ధోరణిలో అన్నాడు.

కళ్యాణి భయంతో ఒణికిపోయింది.

"ఎందుకని?" శక్తిని కూడదీసుకుంటూ, అక్షరాలు పోగుచేసుకుంటూ అడిగింది.

"సినీమాల్లో నటించే ఆడవాళ్ళ పట్ల సదభిప్రాయం లేదు"

ఒక్కసారిగా తుళ్ళిపడి చూసింది.

"నాక్కాదు మావాళ్ళకి. పైగా వాళ్ళు నాకు వేరే సంబంధం చూశారట" వెంటనే అన్నాడు.

"అయితే మనగురించి వాళ్ళకు చెప్పలేదా?" అతనికి ఎదురుగా నిలబడి భుజాలు పట్టుకుని కుదుపుతూ ప్రశ్నించింది.

"చెప్పాలనిపించలేదు" ఆమె చేతుల్ని విసురుగా తప్పించి దూరంగా వెళ్ళిపోయాడు కుమార్ తాపీగా సిగరెట్ తీసి వెలిగించుకున్నాడు కళ్యాణి అప్రతిభురాలై బొమ్మలా చూస్తూండిపోయింది.

ఆమెను చేరుకుంటూ నెమ్మదిగా చెప్పాడు కుమార్.

"అంతా ఆలోచించే ఈ నిర్ణయానికొచ్చాను కళ్యాణి! నువ్ హీరోయిన్గా మంచి పేరు తెచ్చుకోవాలంటే ఇంకా టైము పడుతుంది. ఈలోగా పెళ్ళిచేసుకుంటే నా సంగతి అటుంచి నీ భవిష్యత్తు దెబ్బతింటుంది"

"నాకా భవిష్యత్తు అక్కర్లేదు. ఈ క్షణంలోనే సినీమా జీవితానికి స్వస్తి చెప్తాను. మీ భార్యగా మీకు సేవ చేసుకుంటూ హాయిగా వుండగలను" చెప్పింది కళ్యాణి.

"కానీ హాయిగా ఎంతకాలం వుండగలం? రేపప్పుడైనా నాకు సినీమాల్లో ఛాన్సులు తగ్గిపోతే? అప్పుడు ఇద్దరం వీధినపడి అడుక్కుతినాలి. అందుకే ఇద్దరం యాక్ట్ చేస్తూంటే ఒకరికి అవకాశాలు లేకపోయినా మరొకరు సంపాదించి తేవచ్చు"

"అలా అయితే మరి నన్నెందుకు కాదంటున్నారు?"

"చెప్పానుగా నువ్ పెద్ద హీరోయిన్వి అవుతావనుకున్నాను కానీ అంతకంటే ముందు తల్లివవుతున్నావ్"

"అది నా తప్పుకాదు"

"ఆల్టైట్ తప్పు నాదే క్షమించు" అంటూ గబగబా అక్కణ్ణించి వెళ్ళిపోయాడు కుమార్. కళ్యాణి కుప్పలా కూలబడిపోయింది. ఆ క్షణం వరకూ అతన్ని ఎంతగా ఆరాధించిందో ఈ క్షణాన అతన్ని అంతగా అసహ్యించుకుంది. ఇక తనేం చెయ్యాలి? తాను తల్లికాబోతున్న విషయం రేపోమాపో అందరికీ తెలుస్తుంది. తననంతా అసహ్యించుకుంటారు.

తనకీ జన్మలో పెళ్ళికాదు. 'పోనీ, నిద్రమాత్రలు మింగి ఆత్మహత్య చేసుకుంటే?'

'అవును అదొక్కటే మార్గం.'

ఓ నిర్ణయానికొచ్చింది. తాను పనిచేస్తున్న సినీమా తాలుకు షూటింగ్ ఇక వారం పదిరోజుల్లో పూర్తయిపోతుంది. ఆ తర్వాత తన పూర్తికాబోయి తన ఇంట్లో తన బ్రతుకు చివరిక్షణాలు గడపాలని తీర్మానించుకుంది.

అంతలో ఓ అనుకోని సంఘటన ఆమె జీవితాన్ని మరోమలుపు తిప్పింది. ఒకరోజు కళ్యాణి షూటింగ్లో వుండగా అమెరికన్ కళాకారుల బృందం షూటింగ్ చూసేందుకు వచ్చింది. ఆ బృందానికి నాయకత్వం వహిస్తున్న గ్రీమ్ కళ్యాణి నటనకు ముగ్గుడయ్యాడు.

"మీలాంటి ఆర్టిస్టు మా డ్రామా టూప్లో వుంటే బావుంటుంది" అన్నాడు.

అతను తెలుగులో మాట్లాడటం ఆమెకి ఆశ్చర్యాన్ని కలిగించింది.

"సో మీకు తెలుగు కూడా వచ్చా?" అని అడిగింది కళ్యాణి.

"కొంచెం. కొంచెం. పన్నెండేళ్ళ వయస్సు వచ్చేవరకూ నేను ఇండియాలోనే వుండేవాణ్ణి. ఆ తర్వాత మా అంకుల్తో అమెరికా వెళ్ళిపోయాను. అక్కడే థియేటర్ ఆర్ట్లో డిప్లొమా తీసుకున్నాను" చెప్పాడు.

ఆ రాత్రి అమెరికన్ కళాకారుల బృందానికి సినీ పరిశ్రమలోని కొందరు ప్రముఖులు డిన్నర్ ఏర్పాటు చేశారు. డిన్నర్లో తన పక్కన కూర్చున్న కళ్యాణిని గ్రీమ్ అడిగాడు. "ఓ పిక్చర్లో యాక్ట్చేస్తే మీకు రెమ్యూనరేషన్ ఎంత ఇస్తారు?"

చెప్పింది కళ్యాణి.

"మీరు నాతో అమెరికా వచ్చేయకూడదూ?" అడిగాడు.

కళ్యాణి ఆశ్చర్యంగా చూసింది.

"మీకు అభ్యంతరం లేకపోతేనే. నాకింకా మేరేజ్ కాలేదు. మీకూ కాలేదని తెలుసుకున్నాను. మీరిష్టపడితే నన్ను మేరేజ్ చేసుకోవచ్చు"

ఆ మాటలకామె తుళ్ళిపడలేదు. ఆలోచనలో పడింది.

అంతలో గ్రీమ్ మళ్ళీ చెప్పాడు. "న్యూయార్క్ దగ్గర ఓ టౌన్లో నాకు పెద్ద థియేటర్ వుంది. అందులో ప్రతిరోజూ నాటక ప్రదర్శనలుంటాయి. మీరు నాతో వుంటే మరికొన్ని కొత్తనాటకాలు తయారు చేయవచ్చు. నన్ను మేరేజ్ చేసుకున్నా, చేసుకోకపోయినా మీకు నెలనెల జీతం ఇస్తాను."

"అలాగే నాకభ్యంతరంలేదు" వెంటనే తన నిర్ణయాన్ని చెప్పింది కళ్యాణి.

"థాంక్యూ నేను అమెరికా వెళ్ళగానే మీరు అక్కడకు రావటానికి ఏర్పాట్లు చేస్తాను" ఉత్సాహంగా అన్నాడు గ్రీవ్స్.

"కానీ మన మేరేజ్ విషయం మాత్రం మీతో పర్సనల్ గా రేపు మాట్లాడతాను" చెప్పిందామె. తానుంటున్న హోటల్ పేరు చెప్పి మర్నాడు రాత్రి తప్పక కలుసుకోమని కోరాడు గ్రీవ్స్.

ఆ ప్రకారమే కళ్యాణి మర్నాటి రాత్రి హోటల్ కి వెళ్ళి అతన్ని కలుసుకుంది. తాను ఒకరివల్ల మోసపోయినట్లు, త్వరలోనే తల్లి కాబోతున్నట్లు అతనికి చెప్పింది.

"మిమ్మల్ని ఫీట్ చెయ్యటం నాకు ఇష్టంలేదు. అందుకే జరిగిన కథంతా మీకు చెప్పాను. అయినా మీరు నన్ను పెళ్ళి చేసుకుంటానంటే నాకు అభ్యంతరంలేదు. నాకీ జీవితం మీద మమకారం లేదు. ఆత్మహత్య గురించి కూడా ఆలోచించాను. అయినా మీరు మరో కొత్త ఆశను చూపించారు. ప్రస్తుతం నేనీ వాతావరణం నుంచీ, ఈ మనుషులనుంచీ దూరంగా వెళ్ళిపోవాలి. అందుకే మీతో రావటానికి ఇప్పుడున్నాను. ఇక నన్ను పెళ్ళి చేసుకునే విషయమంటారా? మీ ఇష్టం. కావాలంటే నేను అబార్షన్ చేయించుకుంటాను."

జీవితం పట్ల మమకారం తగ్గిపోయినవాళ్ళు ఎంత తెగువ చేసి మాట్లాడతారో అంతకంటే ఎక్కువ తెగించి మాట్లాడింది కళ్యాణి. గ్రీవ్స్ అట్టే ఆలోచన చేయలేదు.

"మీ పరిస్థితికి జాలిపడుతున్నాను. మీ సాహసానికి సంతోషిస్తున్నాను కూడా! మీరు అబార్షన్ చేయించుకోవాల్సిన అవసరంలేదు. మిమ్మల్ని నేను పెళ్ళిచేసుకోవటానికి సిద్ధంగా వున్నాను" ఆమె చేతిని ఆత్మీయంగా ముద్దుపెట్టుకున్నాడు.

"కానీ మన మేరేజి ఇక్కడే జరగాలి" చెప్పింది కళ్యాణి.

"ఇక్కడా!"

"అవును. ఇక్కడే మీకు అభ్యంతరం లేకపోతే రేపే రిజిస్ట్రార్ ఆఫీసుకు వెళ్ళి మేరేజ్ చేసుకుందాం."

ఆమె నిర్ణయానికి తన అంగీకారాన్ని తెలియచేశాడు గ్రీవ్స్. మర్నాడే అతి నిరాడంబరంగా వాళ్ల పెళ్ళి జరిగిపోయింది. ఆ తర్వాత ఇండియాలో గ్రీవ్స్ పర్యటన కళ్యాణితో హనీమూన్ గా మారిపోయింది.

ఆ తర్వాత రెండు నెలలకే కళ్యాణి అమెరికా వెళ్ళిపోయింది. అమెరికా చేరుకున్న కళ్యాణికి సరికొత్త జీవితం స్వాగతం పలికింది. గ్రీవ్స్ ఆమెనెంతో ప్రేమగా చూసుకునేవాడు అప్పుడప్పుడు తన థియేటర్ కి తీసుకెళ్ళి ట్రూప్ లో పనిచేసే కళాకారుల్ని ఆమెకు పరిచయం చేసేవాడు.

"ఓ ఏడాదిపాటు ఇక్కడి అందరితో తిరుగుతూ, వేషభాషల్ని గమనిస్తుండు. నీ డెలివరీ అయిన తర్వాత నువ్వు కూడా డ్రామాలో యాక్ట్ చేద్దువుగాని" అన్నాడు గ్రీవ్స్.

అతను తనపట్ల కనబరిచే ఆత్మీయతకు ఆమె పొంగిపోయేది. అదే క్షణాన కుమార్ ఒకనాడు తనతో వ్యవహరించిన తీరుకి అసహ్యం కలిగేది. తన కడుపులో శిశువు పెరుగుతున్న కొద్దీ ఆమెకు పదే పదే కుమార్ గుర్తుకొచ్చేవాడు.

బిడ్డపుట్టిన తర్వాత కుమార్ జ్ఞాపకాలు అసలు 'వీడవేమో' నన్న భయం ఆవరించేది. మొదట్లోనే 'అబార్షన్' చేయించుకోనందుకు బాధపడేది. 'శిశువు పుట్టాక ఏ అనాధాశ్రమంలోనో ఇచ్చేస్తే?' అనే ఆలోచన కలిగింది కళ్యాణికి.

"ఈ దేశంలో అనాధాశ్రమాలు వుంటాయా?" అని 'గ్రీవ్స్' ని అడిగింది.

"ఎందుకూ?" ప్రశ్నించాడు.

తన మనసులో చెలరేగుతున్న ఆలోచనల్ని ఆందోళనల్ని అతనికి వివరించిందామె. అయితే గ్రీవ్స్ ఆ విషయాల్ని సీరియస్ గా తీసుకోలేదు. పసిపిల్లలు భగవంతుని రూపాలనీ అటువంటి వారిపట్ల ద్వేషాన్ని పెంచుకోవటం తగదనీ చెప్పాడు.

"కళ పవిత్రమైంది. మనం కళాకారులం. మనకప్పుడూ చెడు ఆలోచనలు రాకూడదు. నీకు పుట్టే బిడ్డ భగవంతుని ప్రసాదం. పవిత్రంగా చూసుకుందాం కళామతల్లికి అంకితం చేద్దాం" అన్నాడు గ్రీన్స్. భర్త సంస్కారానికి కళ్యాణి ఉప్పొంగిపోయింది.

ఆ ఆనందంలో రోజులు ఇట్టే గడిచిపోయాయి. కళ్యాణికి ఆడపిల్ల పుట్టింది. తన అభిరుచులకు తగినట్టుగా పిల్లను పెంచి పెద్దచేసింది. ఆమెకు 'ఆరాధన' అనే పేరు పెట్టింది. తన కలలకు ప్రతిరూపంగా తన ఆశలకు వారసురాలిగా ఆమెను తయారు చేయాలని నిశ్చయించుకుంది. అందుకే ఆరాధనకు సంగీతం నేర్పించింది. బారతీయ నృత్యంలో ప్రావీణ్యాలని చేసింది.

ఆరాధన అందమైన 'అమెరికా బొమ్మ'లా తయారైంది. ఆమెకు పదహారేళ్ళ ప్రాయం వచ్చింది. సరిగ్గా అప్పుడే అనుకోని సంఘటన జరిగింది.

అమెరికాలో వుంటున్న తన బంధువుల్ని చూట్టానికి ఇండియానించి వచ్చిన ప్రముఖ దర్శకుడు 'దత్తు' ఓ రోజున గ్రీన్స్ థియేటర్లో ఆరాధన నృత్యం చూశాడు. ఆమె అందచందాలకూ, అభినయానికి ముచ్చటపడిపోయిన దత్తు ఆమె తెలుగు పిల్లని తెలుసుకుని మరింత విస్తుపోయాడు.

నృత్యపదర్శన ముగిసిన తర్వాత కళ్యాణిని కలుసుకుని తనను పరిచయం చేసుకున్నాడు. 'ఆరాధన' వంటి టాలెంట్ కలిగిన ఆర్టిస్టు ఈనాటి తెలుగు సినీపరిశ్రమకు ఎంతో అవసరం అన్నాడు. కళ్యాణి ఇష్టపడితే తాను తీయబోతున్న నృత్యప్రధానమైన చిత్రంలో ఆరాధనకు వేషం అందునా హీరోయిన్ వేషయం ఇస్తానన్నాడు. కళ్యాణి ఆలోచనలో పడింది.

ఒకప్పుడు తాను సినిమా హీరోయిన్ గా పేరు ప్రఖ్యాతులు గడించుకోవాలని ఆశపడింది. కానీ తప్పటడుగ్లు వేసి, తప్పనిసరి పరిస్థితుల్లో గ్రీన్స్ ని పెళ్ళిచేసుకుని ఇండియా విడిచిపెట్టి వచ్చేసింది. ఇప్పుడు మళ్ళీ అలాంటి అవకాశమే తన 'ఆరాధన' కి రాబోతోంది. అదృష్టం బాగుండి తన కూతురు హీరోయిన్ గా మంచి పేరు తెచ్చుకుంటే తమ చివరి కాలాన్ని ఇండియాలో గడపవచ్చు. తనను ఎంతో ప్రేమించి పెళ్ళిచేసుకున్న గ్రీన్స్ చనిపోయి మూడేళ్ళయిపోతోంది. థియేటర్ పై వస్తున్న అద్దెతోనూ, కూతురిచ్చే నృత్యపదర్శనలనించి వస్తున్న సంపాదనతోనూ ఈ మూడేళ్ళనించీ ఎలాగో రోజులు నెట్టుకొస్తోంది.

కానీ తన మాటెలా వున్నా ఆరాధనకు ఓ మంచి భవిష్యత్తు కావాలి. ఆమెకు మంచి సంబంధం చూసి పెళ్ళిచేయాలి. అన్నింటినీ మించి ఆరాధనకి కూడా సినిమాలో నటించాలన్న కోరిక ఏర్పడింది.

అందుకే -

ఆ ఆలోచనతోనే 'దత్తు' కి మాటిచ్చింది. తన కూతుర్ని సినిమాలో చేర్చటానికి సుముఖతను వ్యక్తం చేసింది.

"ఘాటింగ్ షెడ్యూలు ప్లాన్ చేసుకున్న తర్వాత తెలియచేస్తాను. మీ అమ్మాయిని తీసుకుని మీరు కూడా రావచ్చు ఈలోగా మీకు 'వీసా' ఏర్పాటు అవ్వీ చేస్తాను" అన్నాడు దత్తు కళ్యాణి దగ్గర్నించి అడస్సు, ఇతర వివరాలు తీసుకుని.

నాలుగు నెలలు తిరక్కుండానే ఆరాధనకు దత్తు దగ్గర్నించి పిలుపురానే వచ్చింది.

ఆరాధనతో మళ్ళీ పదహారేళ్ళ తర్వాత ఇండియాకి వచ్చింది కళ్యాణి.

"ఇక్కడ మీకు సౌకర్యంగా వుందా?" కళ్యాణి వుంటున్న హోటల్ రూంలోకి అడుగుపెడుతూనే ప్రశ్నించాడు దత్తు.

"ఓయస్! ఈ హోటల్ చాలా బావుంది" చెప్పింది కళ్యాణి.

"సాయంత్రం స్టోరీరైటర్ వచ్చి అమ్మాయికి కథ చెప్తారు. రేపటినించీ ఘాటింగ్ వుంటుంది. పొద్దున్న ఎనిమిదింటికి కారు పంపిస్తాను" అన్నాడు దత్తు అక్కడి సోఫాలో కూర్చుంటూ. తల్లి పక్కనే కూర్చుని ఆరాధన ఏదో మ్యాగజైన్ తిరగిస్తోంది.

"ఘాటింగ్ ఎన్ని రోజులుంటుంది?" అడిగింది కళ్యాణి.

"అమ్మాయి వర్క్ పదిరోజుల్లో కంప్లీట్ అవుతుంది."

"పిక్చర్లో హీరో ఎవరు?" యధాలాపంగా అడిగిందామె మళ్ళీ.

"కుమార్ అనీ"

కళ్యాణి ఉలిక్కిపడింది.

"కుమారా?"

"అవును. మీరు బహుశా అతని పేరు వినేవుంటారు. ఇప్పటికప్పుడే రెండువందల ఫిల్మ్స్లో యాక్ట్ చేశారాయన"

"అంటే ఇరవై ఏళ్ళ క్రితం ఎప్పుడో 'చిల్లరమొగుడు' సినీమాలో" గుర్తుచేసుకుంటూ అడగబోయింది కళ్యాణి.

"అవునవును. అప్పట్లో ఆ పిక్చరే అతనికి టర్నింగ్ పాయింట్ అప్పటికి నేనింకా ఫిల్మ్లోకి రాలేదులండి. కానీ కుమార్ ఇండస్ట్రీకొచ్చి పాతికేళ్ళు దాటిపోయింది" చెప్పాడు దత్తు.

కళ్యాణి ముఖంలో రంగులు మారిపోయాయి. ఆమె కళ్ళు ఎర్రబడ్డాయి. రక్తపోటు ఎక్కువైంది. "కుమార్ పక్కన మా ఆరాధన యాక్ట్ చేయటానికి నేను ఒప్పుకోను దత్తుగారూ!" అంది కళ్యాణి ఆవేశాన్ని అణచుకునే ప్రయత్నం చేస్తూ.

'మేగజైన్' తిరగేస్తున్న ఆరాధన ఉలిక్కిపడి తల్లివైపు అయోమయంగా చూసింది దత్తు మాత్రం ఖంగారుపడలేదు. ముసిముసిగా నవ్వుతూ అన్నాడు.

"ఏబై ఏళ్ళ కుమార్ పక్కన పదహారేళ్ళ మీ పాప హీరోయిన్ గా నటించటం ఏమిటని మీరు ఆశ్చర్యపోతున్నారేమో అలాంటివేం పెట్టుకోకండి. మా దేశంలో ఇది మామూలే. పైగా మీకు తెలిదేమో. ఇంత వయసాచ్చినా, కుమార్ విగ్గపెట్టుకుంటే స్టూడెంటులా కనిపిస్తాడు. అసలు ఆయనతో 'పిక్చర్' అనాన్స్ చేస్తే చాలు బయ్యర్లు వరుసలో వచ్చి నిలబడతారు. ఆయన 'డేట్స్' కోసం నేను పద్దెనిమిది నెలలు ఆగాను. తెలుసా?" కుమార్ గొప్పతనం గురించి రికార్డు పెట్టాడతను.

కానీ కళ్యాణి ఆ మాటలు బొత్తిగా పట్టించుకోలేదు.

"కావచ్చు. కానీ అతని పక్కన హీరోయిన్ గా మా బేబీని యాక్ట్ చేయనివ్వను" అదే తన ఆఖరి నిర్ణయం అన్నట్టుగా మరింత ధృఢంగా చెప్పింది కళ్యాణి. ఈసారి కొంచెం ఇబ్బందిగా చూశాడు దత్తు.

"మీరెందుకు అలా అంటున్నారో నాకు అర్థంకావటంలేదు. ఆయన పక్కన హీరోయిన్ ఛాన్స్ కోసం ఫిల్మ్లో వున్న అమ్మాయిలెందరో కలలు కంటుంటారు. ఆయనతో నటీనై చాలు తమకెంతో ఫ్యూచర్ వుంటుందని ఆర్థిస్తులందరూ భావిస్తారు. మీకు ఓ చిన్న సంగతి చెప్పనా?"

ఏమిటన్నట్టు చూసింది కళ్యాణి.

"ఈ మధ్య 'పూజ' అనే అమ్మాయి ఫిల్మ్లోకి వచ్చింది. వేషాలకోసం అందరి చుట్టూ తిరిగింది. చివరకు సాధించింది. చిన్న హీరోల పక్కన కేవలం పదివేలు, పాతికవేలు రెమ్మనరేషన్ తో హీరోయిన్ గా నటించింది. అలా నాలుగైదు పిక్చర్స్ లో యాక్ట్ చేశాక ఆమె స్టార్ తిరిగింది. హఠాత్తుగా కుమార్ పక్కన రెండో హీరోయిన్ గా నటించే అవకాశం వచ్చింది. అప్పుడు అయిదువేల రెమ్మనరేషన్ కే అగ్రిమెంట్ సైన్ చేసింది. ఆ పిక్చర్ సూపర్ హిట్టయింది. ఆ దెబ్బతో తన రెమ్మనరేషన్ రెండు లక్షలకు పెంచేసింది ఆ పిల్ల" అంటూ ఇంకా ఏదో చెప్పబోయాడు. కానీ మధ్యలో కల్పించుకుంది కళ్యాణి.

"స్లీజ్ ఇంకేం చెప్పకండి ఆయన మహానటుడే కావచ్చు. ఆయనతో నటీనై చాలు, జన్మధన్యమవుతుందని ఎందరో అనుకుంటే అనుకోవచ్చు అంత మాత్రం చేత నా నిర్ణయాన్ని మార్చుకోలేను."

ఆమె మాటల ధోరణిలోని తీవ్రతనూ, కళ్ళల్లో పేరుకుంటున్న ద్వేషాన్ని గమనించాడు దత్తు. "తీరా రేపటినించీ ఘాటింగ్ ప్రారంభిస్తాంటే ఈ చివరి నిమిషంలో మీరిలా ప్రాబ్లం తీసుకొస్తే ఎట్లా?" అడిగాడు.

"సారీ మీకు ఇబ్బంది కలిగించినమాట నిజమే. క్షమించండి మీ పిక్కర్లో హీరో కుమార్ అనే విషయాన్ని మీరు నాకు అమెరికాలోనే చెప్పివుంటే మేం అసలక్కడకు వచ్చేవాళ్ళమేకాదు" చెప్పింది కళ్యాణి.

"అంటే మీకు కుమార్ తెలుసా ఇలాంటి నిర్ణయానికి ఇంత హఠాత్తుగా మీరు ఎందుకొచ్చారో తెలుసుకోవచ్చా?"

"దాదాపు పద్దెనిమిదేళ్ళ క్రితం నేను కుమార్తో యాక్ట్ చేశాను. ఒకటికాదు. రెండు సినిమాల్లో అతని పక్కన హీరోయిన్గా నటించాను"

"అలాగా!?" ఆశ్చర్యంగా చూశాడు దత్తు.

"ఇప్పుడు మళ్ళీ నా కూతురు కూడా అతని హీరోయిన్గా నటించటం నాకిష్టంలేదు. నేను భరించలేను" ఆమె పెదవుల్లో సన్నని వణుకు కూడా ధ్వనించింది.

"మీరు అనవసరమైన సెంటిమెంట్స్ తో మీ పాప ఫ్యూచర్ ని పాడు చేస్తున్నారు"

"స్ట్రీజ్. ఇంకేం చెప్పద్దు. దయించి వెంటనే మా తిరుగుప్రయాణానికి ఏర్పాట్లు చేసిపెట్టండి. ఇంతవరకూ మా వల్ల మీకెంత ఖర్చయిందో చెపితే నేను పే చేస్తాను."

కళ్యాణి ఆంతర్యం ఏమిటో ఆర్థం కాకపోయినా ఆమె నిర్ణయం మాత్రం మరి మారదని గ్రహించిన దత్తు నిరాశగా నిట్టూర్చాడు.

ఆమె తన కూతురుతో తిరిగి అమెరికా వెళ్ళిపోతూంటే విమానాశ్రయంలో అడిగాడు దత్తు.

"కనీసం ఇప్పుడైనా మీరు ఎందుకిలాంటి నిర్ణయం తీసుకున్నారో చెపితే సంతోషిస్తాను" అని.

"నా గురించీ ఇప్పుడీ జరిగిన సంఘటన గురించీ మీ హీరో కుమార్ కి చెప్పండి. నేను ఎందుకీ నిర్ణయం తీసుకున్నదీ అతను మీకు వివరంగా చెప్తాడు" అంటూ తన కూతురుతో విమానం ఎక్కేసింది కళ్యాణి.

(వచ్చేనెల మరో కథనం)

(పాతికేళ్ళ క్రిందట సితారలో ధారావాహికగా వచ్చిన ఈ కథనాలు

రచయిత ప్రత్యేక అనుమతితో పునర్ముద్రణ)

Post your comments